

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

להביא כרוב דורמסקנין לחולה. ממה שהיה ראוי לזכרו שכן משלם וז"ל דמיידי כגון דליכא מפסקי במקום אחר כיוצא בזה: ורשאים החמרים להתנות ביניהם. פירוש רשאים להסיע ממון אס ככר עשו תנאי קודם כמו ורשאין בני העיר להסיע על קפתן ד"ב"ב (דף ט:):

יחסנינה סקאה. פי' בקוני' ארצה דכמעט (דף ו.) שהו' מין ארצה ואין נראה לר"מ לטון ירושה ואחסנתא משמע דאזני ארצי ונראה שסיקין נמי איירי דבני ארס ונראה שהאזני קרי סקאה שעולין ומספין את הארץ דכתיב (שמות י) ויהנה כסה את עין הארץ ועל שם כך נקרא לללל שמכסה כל הארץ כלל כמו הו' ארץ לללל כפיס (ישעיה יז) ר"מ ונראה דירושא שייכא שפיר צעופות ומיות כמו ירושה קאת וקפוד (שם טז):

הא מרישא שמע' מינה. מימה דכמה מקומות איכא הכי שופל דבריו וי"ל דדייק מדה"ל למימתי ואס לאו חיבי מדקמתי ואס מחמת הגזול חיבי להעמיד לו שדה אחר משמע דמילתא דנפשי' נפשה היא: **לא** צריכא דאחוי אחויי. פי' דבגונטי שמע מנימ המלך שהיו רגלין

לגזול (ט) לו קרקע והראה להס' זה קרקע פלוני אמת הוא כמו שפי' דאפילו בענין זה מחייבים ליה אע"ג שאינו ברור שיטלוה שלא אמרו תמילה הראה לנו ונגזול אלא מעמנו הראה להס' דהא הי' אמר לקמן (קמ.) ואס הראה מעמנו כמו שנשא ונתן דמי וי"ס דגרס הכא כגון שאנסוה עכו"ם ואחוי ארעה ואחוי נמי הא צדהיהו ואין להקשות (ט) לפי' מדאמר לקמן נאנס פטור דהס' אנסוה להראות קרקעומוי של פלוני אבל הכא דאנסוה להראות של פלוני חיבי שלא היה לו להראות אותה שגול שאין שלו: **לא** צריכא דאחוי אחויי. ומייז משוס דיעא דגרמי דממשמע לקמן בשמעתי דקאמר זיל לגביה ר' שמעון דן אליקים ור' אלעזר דן פדת דלאין דינא דגרמי ומייזוהו מממניתינן ואס מחמת הגזול חיבי להעמיד לו שדה אחר ומימה לרשב"א ללעיל בהגזול קמא (דף ק. וס) לא משכחת דר"מ דאין דינא דגרמי אלא צריכתא דמחילת הכרס שנפרטה ללא שמעינן דתאס כר"מ אלא מכת ההיא משנה דהמסך והאמאי לא מיימי תס מממני' דהכא דמחייבין צדינא דגרמי ואומר ר"י ללא יחא ליה לאמתי מממניתינן דהכא ללא קמתי צה כהילא דאחוי אלא מיתורא דממני' מוקי ליה הכי: (לא)

שכרוה צביל המולה יומר מהי משמע לשון נותן לו למימר משעה אני כך שהו' מפסקי במקום אחר כיוצא בזה: ורשאים החמרים להתנות ביניהם. פירוש רשאים להסיע ממון אס ככר עשו תנאי קודם כמו ורשאין בני העיר להסיע על קפתן ד"ב"ב (דף ט:):

להביא כרוב דורמסקנין לחולה והלך ומצאו שמת או שהכריא נותן לו שכרו משלם א"ל מי דמי התם עביד שליח שליחותיה הכא לא עביד שליח שליחותיה: ת"ר **לא** שיירא שהיתה מהלכת במדבר ועמד עליה גיים למורפה מחשבין לפי ממוז ואין מחשבין לפי נפשות יואם שכרו תייר ההולך לפנייהם מחשבין אף לפי נפשות ולא ישנו ממנה החמרים **לא** שיירא החמרים להתנות שכל מי שיאבד לו חמורו יעמיד לו חמור אחר יבכוסיא אין מעמידין שלא בכוסיא מעמידין לו ואם אמר תנו לי ואני אשמור אין שומעין לו פשיטא לא צריכא ידאית ליה חמרא אחרינא מהו דתימא הא קא מינטר ליה קמ"ל שאני נטירותא דחד מנטירותא דבי תרי: ת"ר **לא** שפינה שהיתה מהלכת בים עמד עליה נחשול למוכעה והקילו ממשאה מחשבין לפי משאוי ואין מחשבין לפי ממוז ולא ישנו ממנה הספנים **לא** שיירא הספנים להתנות שכל מי שאבדה לו ספינה יעמיד לו ספינה אחרת **לא** אבדה לו בכוסיא אין מעמידין שלא בכוסיא מעמידין לו ואי פירש למקום שאין הספינות הולכין אין מעמידין פשיטא **לא** צריכא דבניסן מרחקי חד אשלא ובתשרי מרחקי תרי אשלי וקא אזיל ביומי ניסן למקום תשרי מהו דתימא דושיה נקיט ואזיל קמ"ל ת"ר **לא** שיירא שהיתה מהלכת במדבר ועמד גיים וטרפה ועמד אחד מהו והציל הציל לאמצע ואם אמר אני אציל לעצמי הציל לעצמו היכי דמי אי דיכול להציל אפילו סיפא נמי לאמצע ואי דלא יכול להציל אפילו רישא נמי לעצמו אמר רמי בר חמא הכא יבשותפין עסקין וכגון זה שותף חולק שלא לדעת חבירו אמר פליג לא אמר לא פליג רבא אמר הכא יבפועלין עסקין וכרב **לא** דאמר רב **לא** פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי היום וכמה דלא הדר ביה כברשותיה דבעל הבית דמי וכי הדר ביה ימעמא אחרינא הוא דכתיב יכי לי בני ישראל עבדים **לא** עבדים לעבדים רב אשי אמר **לא** שייכול להציל ע"י הדחק גלי דעתיה לעצמו לא גלי דעתיה לאמצע: **מתני'** **הגזול** שדה מחבירו ונטלוה מסיקין אם מכת מדינה היא אומר לו הרי שלך לפניך **לא** אם מחמת הגזול חיבי להעמיד לו שדה אחר: **גמ'** אמר רב נחמך בר יצחק מאן דתני מסיקין לא משתבש ומאן דתני מציקין לא משתבש מאן דתני מציקין לא משתבש דכתיב **לא** משתבש דכתיב **לא** שייכול להציל ומתרגמינן יחסנינה סקאה: אם מחמת הגזול חיבי דמי אולימא דאנסוה לארעא דידיה ולא אנסוה כולי ארעתא הא מרישא שמעת מינה אם מכת מדינה היא כו' אי לא לא לא צריכא דאחוי אחויי לישנא אחרינא הב"ע **בגון** דאנסוה עכו"ם ואמרי ליה אחויי ארעתיה ואחויי ההוא בהדיהו ההוא גברא דאחויי אכריא דחמי דבי ריש גלותא אתא לקמיה דרב נחמן חייביה רב נחמן לשלומי יתיב רב יוסף אחוריה דרב הונא בר חייא ויתיב רב הונא בר חייא קמיה דרב נחמן א"ל רב הונא בר חייא לרב נחמן דינא או קנסא א"ל מתניתין היא דתנן אם מחמת הגזול חיבי להעמיד לו שדה (ט) ואוקימנא דאחויי אחויי בתר דנפק א"ל רב יוסף לרב הונא בר חייא מאי נפקא לך מיניה **אי**

דורמסקנין. פרושי"ס לשון מורי. לשון אחר אדרושי"ס ועשכ הוא הנאלל בשלוקים קצירה: **לטורפה**. לנחזה ונתפשרו עמהן כממון: פייר. מראה להס' הדך: **אף לפי נפשות**. שטעות הדך במדבר סכנת נפשות היא: ולא ישנו ממנה החמרים. שאס נהגו למייר לפי ממוז או לפי נפשות עושין: **בכוסיא**. צפשיעה: אין שומעין לו. שמה לא יקח החמור והס' לא התנו אלא כדי שיקח החמור ויהיה מוסר נפשו לשמור עמהן צללות מן החיות וליסקינס: קא מנטר ליה. ואפילו אס יאמר האחד אני יכול לשמור יפה אבל שניס איני יכול לשמור: **קמ"ל**. דאמרי ליה לא כ"ש דהשתא מפרת נפשך טפי: **מחשבין לפי משוי**. אס השליך זה מאה לעירין וזה שליך זה מאה לעירין צדול: **בניסן**. שגול הנטר מהפטרם שגיס ומן הגשמים מרחקים חד אשלא מלה חלל משפט הנהר לתוך המים ובתשרי שהמים חסרים והספינה גושמת אלא שפת הנהר רגילים להתרחק לתוך עומק המים מרי אשלי: **ואול היאך בניסן למקום פשיר**. צלמנע המים ומתוך שהנהר גדול וחוק נעצעה: **הילל לאמצע**. כל אחד מכיר את שלו ונטול: **אי שיכולים**. בעלים להציל לא אייאוט ואפי' אמר לעצמו גזול הוא: **הכא כשותף**. וצין יכולים להציל וצין אין יכולין להציל: **וכגון זה**. במקום איבוד ממוז: **שותף חולק**. ואפי' לא יראה מצדו: **אמר פליג**. ומעכב חלקו את מה שהציל: **לא אמר לא פליג**. ושפיר עבד דמסר נפשי' אעיקרא דמרייהו הואיל והוא שותף עמו אורחיה למטרס אכולה עייסקא: **צטועל**. שהיה שכיר לבעלי ספינה וכשאין יכולין להציל: **הדר ציט**. וזכי מהפקירא: **רב אשי אומר**. לעולם צדינש דלמלא וכגון דיכולין להציל ע"י הדחק: **אמר לעצמי**. ושמעו בעלים ושקפו ולא מסרו עצמן אסח דעמיהו וגלו דאייאוט ולא צעו ממסר נפשייהו ומייהו היכא דיכולין להציל להדיא אפילו שמעו ושקפו לא קני דמסתמא לא אייאוט: **מתני'** ונעלוה מסיקין. אנסין גזולה מן הגזול: **מכס מדינה היא**. דאנסוה ארעתא דאחרינא ודהאיך: **ואס מחמת הגזול**. מפרס צממא: **גמ'** לללל. ארצה גזול הוא שאוכל תבואות כל אדם: **דאחוי אחויי**. שלא גולה הוא עצמו. אלא שמע מצית המלך שמקשין לגזול שדות והראה להס' טלו קרקע זו של פלוני: **אי**

(6) [מספתא דבי"מ פ"א], (7) [מספתא דבי"מ פ"א], (8) גי' מ"ח מו לי ואלי לוקח, (9) [מספתא דבי"מ פ"א], (10) [מספתא דבי"מ פ"א], (11) [מספתא דבי"מ פ"א], (12) [מספתא דבי"מ פ"א], (13) [מספתא דבי"מ פ"א], (14) [מספתא דבי"מ פ"א], (15) [מספתא דבי"מ פ"א], (16) [מספתא דבי"מ פ"א], (17) [מספתא דבי"מ פ"א], (18) [מספתא דבי"מ פ"א], (19) [מספתא דבי"מ פ"א], (20) [מספתא דבי"מ פ"א], (21) [מספתא דבי"מ פ"א], (22) [מספתא דבי"מ פ"א], (23) [מספתא דבי"מ פ"א], (24) [מספתא דבי"מ פ"א], (25) [מספתא דבי"מ פ"א], (26) [מספתא דבי"מ פ"א], (27) [מספתא דבי"מ פ"א], (28) [מספתא דבי"מ פ"א], (29) [מספתא דבי"מ פ"א], (30) [מספתא דבי"מ פ"א], (31) [מספתא דבי"מ פ"א], (32) [מספתא דבי"מ פ"א], (33) [מספתא דבי"מ פ"א], (34) [מספתא דבי"מ פ"א], (35) [מספתא דבי"מ פ"א], (36) [מספתא דבי"מ פ"א], (37) [מספתא דבי"מ פ"א], (38) [מספתא דבי"מ פ"א], (39) [מספתא דבי"מ פ"א], (40) [מספתא דבי"מ פ"א], (41) [מספתא דבי"מ פ"א], (42) [מספתא דבי"מ פ"א], (43) [מספתא דבי"מ פ"א], (44) [מספתא דבי"מ פ"א], (45) [מספתא דבי"מ פ"א], (46) [מספתא דבי"מ פ"א], (47) [מספתא דבי"מ פ"א], (48) [מספתא דבי"מ פ"א], (49) [מספתא דבי"מ פ"א], (50) [מספתא דבי"מ פ"א], (51) [מספתא דבי"מ פ"א], (52) [מספתא דבי"מ פ"א], (53) [מספתא דבי"מ פ"א], (54) [מספתא דבי"מ פ"א], (55) [מספתא דבי"מ פ"א], (56) [מספתא דבי"מ פ"א], (57) [מספתא דבי"מ פ"א], (58) [מספתא דבי"מ פ"א], (59) [מספתא דבי"מ פ"א], (60) [מספתא דבי"מ פ"א], (61) [מספתא דבי"מ פ"א], (62) [מספתא דבי"מ פ"א], (63) [מספתא דבי"מ פ"א], (64) [מספתא דבי"מ פ"א], (65) [מספתא דבי"מ פ"א], (66) [מספתא דבי"מ פ"א], (67) [מספתא דבי"מ פ"א], (68) [מספתא דבי"מ פ"א], (69) [מספתא דבי"מ פ"א], (70) [מספתא דבי"מ פ"א], (71) [מספתא דבי"מ פ"א], (72) [מספתא דבי"מ פ"א], (73) [מספתא דבי"מ פ"א], (74) [מספתא דבי"מ פ"א], (75) [מספתא דבי"מ פ"א], (76) [מספתא דבי"מ פ"א], (77) [מספתא דבי"מ פ"א], (78) [מספתא דבי"מ פ"א], (79) [מספתא דבי"מ פ"א], (80) [מספתא דבי"מ פ"א], (81) [מספתא דבי"מ פ"א], (82) [מספתא דבי"מ פ"א], (83) [מספתא דבי"מ פ"א], (84) [מספתא דבי"מ פ"א], (85) [מספתא דבי"מ פ"א], (86) [מספתא דבי"מ פ"א], (87) [מספתא דבי"מ פ"א], (88) [מספתא דבי"מ פ"א], (89) [מספתא דבי"מ פ"א], (90) [מספתא דבי"מ פ"א], (91) [מספתא דבי"מ פ"א], (92) [מספתא דבי"מ פ"א], (93) [מספתא דבי"מ פ"א], (94) [מספתא דבי"מ פ"א], (95) [מספתא דבי"מ פ"א], (96) [מספתא דבי"מ פ"א], (97) [מספתא דבי"מ פ"א], (98) [מספתא דבי"מ פ"א], (99) [מספתא דבי"מ פ"א], (100) [מספתא דבי"מ פ"א]

תורה אור השלם

1. כי לי בני ישראל עבדים עבדי' עבדי' הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני י' אלהיכם: ויקרא בה נה ואבאלת פרי בטןך בשר בדיך ובתניך אשר נתן לך י' אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: דברים כה נג כל עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל:

הגהות הב"ח

(6) גמ' שדה אחר ואוקימנא: (7) חוב' דיה לא נריכא וכי לגזול קרקע פליג ומיפת לו מחמת: (8) בא"ד ואין להקשות לפי גירסא זו:

גליון הש"ס

גמ' להביא כרוב וכו', עין יצמות דף קו ע"א חת"כ אין לו: רש"י ד"ה דורמסקנין. עין צנכרות לע ע"א צבשי' ד"ה דורמסקנין:

לענין רש"י

פרושי"ס [פרושי"ס]. שושי"ס. אדרושי"ס. [אדרושי"ס]. מלוח [שיח-בר].

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

ק"ו.

עין משפט גר מצוה

ק"א א ב מ"י פ"ו מהל'
 חובל ומקל ה"ל א ב
 סגן עשין ע טושיע ח"מ
 ק"י טפ"ט פ"י א:
 ק"ה ג מ"י פ"ב מהל'
 גביה ה"ל ב:
 ק"ד ד ה"ו מ"י פ"ח מהל'
 חובל ומקל ה"ל ג ד
 ועיין בשבועות ובמ"מ פ"ג
 עשין ע טושיע ח"מ פ"י
 טפ"ט פ"י ב:
 ק"ז ז מ"י שם הלכה ה'
 טושיע שם פ"ה ה':
 ק"ח ח מ"י שם הל' י'
 טושיע שם פ"ה י':

לאו משום דקנס הוא. והא דמעיקרא לא גזרו על זה כמו
 על זה למאי דלא מסיק אדעתיה השתא עומתא דהפסד
 מועט איכא למימר דמעשה ארע נמטמא ונמנמך לך גזרו
 עליהם בשעת מעשה: כ"ן שנפל ביד עובדי כוכבים אין פרחמים
 ע"י. כלומר שפיר מיקרי מסור
 שדבר כזו הוא שיקחו מאחר
 שהראשו: **השתא** יווני נינהו
 כ"ו. קשה לר"י דכפ"ב דגיטין (דף
 פז: וס' מ. ד"ה ה"א) אמר רבה בר בר
 חנה חלש על לגביה כ"ו אמר רחמנא
 או צטוקך וכו' ופרין למימרא
 דרומאי מעלי מפרסאי אלמא
 משמע שאלו עדיין היו פרסיים
 בצבל ולכאורה משמע שאלו מעשה
 היה אחר מעשה שצבל ואור"י
 שהשנים והפקידים היו משתנים והיו
 פעמים מפרסיים ופעמים מיוונים:
 דילכון

מוסף רש"י

משעת הגבהה. על
 מנח נחלו גיטין (ב).
 לפרהגנא. ממונה על
 מלך (ב"מ פג.). מרדין.
 ה"ל נתימא בלשון פקדן
 וכן מפורש בשערי דרב
 ה"ל ג"ן (ב"מ סז.).
 דלו ליה במכחלתא
 דכספא. ה"ו עפעפיו
 מפקן את עיני ומגביהן
 במנולא דכספא (תענית
 .ל.ו)

אי דינא. הוא שמסור ישלם: גמרינן. מהאי מעשה דרב נחמן
 לשאר גרמי דנזקין דלמא: ואי קנסא. הוא דקנסיה רב נחמן
 משום דרגיל היה צדק לא גמרינן מיניה: סמטמא. טהרותיו של
 חבירו או מנמך יינו של חבירו לע"ז דלע"ג דקמיה מנח ואין
 הויקו ניכר משלם: (א) לא חזרו לא.
 היינו גמרי' מדמע ממנמך: סמטמא.
 עבר חולין בתרומה דהפסדת דמי
 החולין דלא חזו מהשתא אלא
 להמכר לכהני: להפסד מרובה. מטמא
 תרומה הפסד מרובה הוא דמו לא
 חזיא לאכילה. מדמע הפסד מועט
 הוא דהא מוזבן לכהניס דדמי
 תרומה: אף ממנמך (כו') לא חזרו
 לא. גמרינן מנמך אע"ג דהפקידו
 מרובה ממדמע ומטמא דהפקידן
 מועט לגבי מנמך: זרק חץ. שצמת:
עקירה לורך סנהא. לכיון דצין עקירה
 להנחה קרע נמלא מעשה שכת
 ומעשה (ב) עקירה צלף כאלד ולא
 אחרין משעת עקירה חייב ממון
 ומתחייב בנפשו לא היו עד שעת
 הנחת חץ. והכא נמי הגבחה י"ן
 לורך ניסוך הוא ותשלומין וחייב
 מיתה דע"ז צלף כאלד: לבי אבינו.
 מקום: נשא ונתן ביד חייב. דהציל
 עצמו בממון חבירו: מטמא. צלא
 אונס: דרי ואמטי. טפ"ט והולך עמנו
 לגיט המלך: ה"פ. דלס נשא ונתן
 ביד חייב: היכא דלא אוקמינו.
 העובדי כוכבים על הממון מעיקרא
 ע"י האונס אלא הלך ונטל ונמנו להס
 אכל הכא דלוקמינהו על היין קלייה
 וההיא שעתא פטור כי אמטי תו
 דלונה דלוקמינהו: פקיע. חייב.
 וזע"ג דקא עכו"ם ע"ג הממון הואיל
 ונשא ונתן ביד חייב: כסרי פיכרי
 נהרא. עכו"ם מצד זה והעמיר מצד
 זה דלי לא יהיב נהליה לא מני
 אנס למשקליה: שופא. ממכורת
 לדגיס או לחיות: לקופי. לזאריה.
 שר מפרקא: שופא. מיה והוא שור
 הכר דמתרגס (דכ"ס יד) שופא חמר
 חורבלל תור שור צלא יער: אין
 מרחמין עליו. ושפיר עבדת דקטלמיה:
 מסיים מסיכא דיומא לרבנן. היה
 מחור ושונה להס מה שדרש רבי
 יוחנן אמו היום לפי שר"ל חסס
 גדול היה ולאחר ששמעו כולן מפי
 הכר חזר ומכונה צדס: צדרא
 קמא. שבע שורות תלמידים יושבים
 לפניו זו לפניו מו: ציספרקי.
 חפ"י צלע"ז: מפרסי גביניס. גבות
 עיניו גדולים וממקן עיניו: פריטא
 שפסיס. נקרעה שפתו על ידי מכה:
 דלרא

תורה אור השלם

1. בגין עולפו שכבו
 בראש קל חוצות כתוא
 מכבר המלאים חמת י'
 גערת אלקיך:
 ישעיהו נא כ

גהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה עקירה וכו'
 מעשה שכת ומעשה
 קריעה צלף כאלד ולא
 אחרין משעת קריעה
 חייב:

גליון הש"ס

גמ' דיקא נמי דרבי
 הושיע בו. ענין זה ע"ז
 ק"ד ע"כ:

לעני רש"י

חסידי [ספרי]. שטיח.

אי דינא אי קנסא א"ל אי דינא גמרינן מיניה
 אי קנסא לא גמרינן מיניה ומנא תימרא
 דמקנסא לא גמרינן דתניא בראשונה היו
 אומרים "המטמא והמנסך חזרו לומר אף
 יהמדמע חזרו אין לא חזרו לא מאי טעמא לאו
 משום דקנסא הוא וקנסא לא גמרינן מיניה
 לא מעיקרא סברי להפסד מרובה חששו
 להפסד מועט לא חששו ולכסוף אברי
 להפסד מועט נמי חששו אינו והא תני אברה
 דרבי אבין בראשונה היו אומרים המטמא
 והמדמע חזרו לומר אף המנסך חזרו אין לא
 חזרו לא מאי טעמא לאו משום דלא גמרינן
 מקנסא לא מעיקרא סברי אבין ולכסוף סברי כרבי
 כרבי אבין דאמר רבי אבין חץ מתחילה ארבע וכלכסוף ארבע וקרע
 שיראין בהליכתו פטור שהרי עקירה צורך הנחה היא ומתחייב בנפשו
 ולכסוף סברי כ"ו ירמיה ד"א ירמיה משעת הגבהה קנייה איחייב ליה ממון
 מתחייב בנפשו לא הוי עד שעת ניסוך רב הונא בר יהודה איקלע לבי אביוני
 אתא לקמיה דרבא א"ל כלום מעשה בא לידך א"ל ישראל שאנסוהו עובדי
 כוכבים והראה ממון חבירו בא לידי וחייבתיו א"ל אהדר עובדא למריה דתניא
 ישראל שאנסוהו עובדי כוכבים והראה ממון חבירו פטור ואם נטל ונתן ביד חייב
 אמר רבה האם הראה מעצמו כנשא ונתן ביד דמי יהוא גברא דאנסוהו עובדי
 כוכבים ואחוי אחמרא דרב מרי בריה דרב פנחס בריה דרב חסדא א"ל דרי
 ואמטי בהדן דרא ואמטי בהדיהו אתא לקמיה דרב אשי פטריניה א"ל רבנן
 לרב אשי והתניא אם נשא ונתן ביד חייב א"ל הני מילי היכא דלא אוקמיה
 עילויה מעיקרא אבל היכא דאוקמיה עילויה מעיקרא מיקלי קלייה אחיביה
 רבי אבהו לרב אשי אמר לו אנם הושיט לי פקיע עמיר זה או אשכול ענבים
 זה והושיט לו חייב הכא במאי עסקינן כגון דקאי בתרי עברי נהרא דיקא
 גמי דקתני הושיט ולא תני תן ש"מ: ההוא שותא דהו מנצו עלה בי תרי האי
 אמר דידי הוא והאי אמר דידי הוא אול חד מנייהו ומסרה לפרהגנא דמלכא
 אמר אביי יכול לומר אנא כי מסרי דידי מסרי א"ל רבא וכל כמיניה אלא אמר
 רבא ימשמתנין ליה עד דמייתי ליה וקאי בדינא ההוא גברא דהוה בעי
 אחוויי אתיבנא דחבריה אתא לקמיה דרב א"ל לא תחוי ולא תחוי א"ל מחוינא
 ומחוינא יתיב רב כהנא קמיה דרב שמטיה לקועיה מיניה קרי רב עילויה
 יבגך עולפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר מה תוא זה כיון שנפל
 במכמר אין מרחמין עליו אף ממון של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים אין
 מרחמין עליו א"ל רב כהנא עד האידנא הו' פרסאי דלא קפדי אשפיכות דמים
 והשתא איכא יוונים דקפדו אשפיכות דמים ואמרי מרדין מרדין קום סק לארעא
 דישאל וקביל עלך דלא תקשי לרבי יוחנן שבע שנין אול אשכחיה
 לריש לקיש וקא מסיים מתיבתא דיומא לרבנן אמר להו ריש לקיש
 היכא אמרו ליה אמאי אמר להו האי קושיא והאי קושיא והאי פירוקא והאי
 פירוקא אמרו ליה לריש לקיש אול ריש לקיש א"ל לרבי יוחנן ארי עלה מבבל
 לעיין מר במתיבתא דלמחר למחר אותבוה בדרא קמא קמיה דר' יוחנן אמר
 שמעתתא ולא אקשי שמעתתא ולא אקשי אנתתיה אחורי שבע דרי עד
 דאותביה בדרא בתרא א"ל רבי יוחנן לר"ש בן לקיש ארי שאמרת געשה
 שועל אמר יהא רעוא דהני שבע דרי להו חילוף שבע שנין דאמר לי רב קס אכרעיה א"ל נהדר מר כרישא
 אמר שמעתתא ואקשי אוקמיה בדרא קמא אמר שמעתתא ואקשי ר' יוחנן הוה יתיב אשבע בבתרקי
 שלפי ליה חדא בסתרקא מתותיה אמר שמעתתא ואקשי ליה עד דשלפי ליה כולהו בסתרקי מתותיה עד
 דיתיב על ארעא רבי יוחנן גברא סבא הוה ומסרחי גביניה אמר להו דלו לי עיני ואחזייה דלו ליה
 במכחלתא דכספא חזא דפרטיה שפוותיה סבר אתוך קמחיך ביה חלש דעתיה ונח נפשיה למחר אמר
 להו רבי יוחנן לרבנן חזיתו לבבלאה היכי עביד אמרו ליה דרכיה הכי על לגבי מערתא חזא דהוה
 הורא

משעת הגבהה. על
 מנח נחלו גיטין (ב).
 לפרהגנא. ממונה על
 מלך (ב"מ פג.). מרדין.
 ה"ל נתימא בלשון פקדן
 וכן מפורש בשערי דרב
 ה"ל ג"ן (ב"מ סז.).
 דלו ליה במכחלתא
 דכספא. ה"ו עפעפיו
 מפקן את עיני ומגביהן
 במנולא דכספא (תענית
 .ל.ו)